

Bülten

İZMİR BAŞEPISKOPOSUĞU

EKİM

2023

SAYI 9

1

Hamburg Başepiskoposunun Ziyareti

2 ve 3 Eylül 2023 tarihlerinde, Hamburg (Almanya) Başepiskoposu ve aynı zamanda göçmenler için yapılan Alman Episkoposlar Konferansı başkanı olan sayın Monsenyör Stefan Heße bir heyetle İzmir Episkoposluğunu ziyaret etti.

Ziyaretlerinin ilk gününde, Karitas İdari Personeli ve İzmir'deki mülteci temsilcileriyle bir toplantı yaptılar. Mülteciler, sevdikleri ailelerinden, çok emekle sahip oldukları evlerinden, kimlikleri olan ülkelerinden kimilerinin savaşı yüzünden, kimilerinin ayrımcılık yüzünden, şiddete maruz kalma korkusu ve baskı nedeniyle nasıl zorla koparıldıklarını ve hayallerinin nasıl paramparça olduğuyla ilgili düşüncelerini paylaştılar. Episkopos Stefan onların zorlu ve acı veren mücadelelerini şefkatle dinledi. Sıcakkanlı bir yaklaşımla hayatlarına ilgi gösterdi. Onları yüreklendiren sözleri ve dayanışma niyeti oradaki herkes için cesaret ve ümit kaynağı oldu.

3 Eylül 2023 günü Mons. Stefan, Aziz Yuhanna Katedralinde

Efkaristiya Ayinini kutladı. Başepiskopos Martin

Kmetec, OFMConv., Başepiskopos Murad,

Peder Felianus Dogon, OFM, Peder

Pascal Robert, OFM, ve Peder

Alessandro, OP ona törende

eşlik ettiler. Başepiskopos

Martin, Başepiskopos

Stefan'ı ve diğer heyeti hoş

geldin diyerek selamladı ve

onları acı çeken, insanca

yaşamaktan mahrum

edilen kişilere gösterdikleri

hassasiyet için takdir ettiğini

belirtti. Bizler Kutsal Kitap ve

tarihsel açıdan zengin Hıristiyan

mirasına sahip bu ülke topraklarında

Kiliseye ve insanlığa hizmet etmeyi

Allah'ın bahşettiği bir lütf olarak görüyoruz.

Havarilerin ve iman şehitlerinin yaşamları, İsa Mesih'i takip etme ve İncil

değerlerine şahitlik etme konusundaki sadakatimizde her ne kadar küçük bir topluluk olsak da bize her gün ilham kaynağı oluyor. Aziz Polikarp'ın bu kutsal mekanını ziyaretinizin sizin ve heyetiniz için bir lütf kaynağı olmasını ümit ederek dua ediyoruz. Başepiskopos Stefan Hıristiyan topluluğu azınlıkta kalan küçük bir topluluk olsa da bunun endişelenilecek bir konu olmadığını çünkü Hıristiyanlar olarak yüreğimizde bizi değiştirip yenileyecek etkili bir güce sahip olduğumuzu belirterek konuşmasına başladı. Aziz Pavlus Romalılara Mektubunda onlara ve bizlere öğüt vermektedir: *“Aklınızı yenileyerek değişin.”*

Başepiskopos özgün metinde, Pavlus'un Romalılardan pagan düşünce tarzını reddetmelerini istemiştir. Aynı zamanda da bugünün Hıristiyanları olan bizlerin de düşünce tarzımızın sürekli yenilenmesi ve derinleşmesi gereklidir. Düşüncelerimiz kendini daha fazla Allah'ın düşünce tarzına benzetmeli ve Onunki ile aynı düzeyde birleşmelidir. Benzer şekilde, bu Pazar okuduğumuz diğer İncil parçası da bu düşünceyi ifade ediyor: “Yeremya Allah'ı nasıl düşünmesi gerektiği, Onun işlerini nasıl yorumlaması gerektiği hakkında büyük bir soruyla karşılaşmıştır. Yeremya Peygamber'in her zaman Allah ile yeni deneyimler yaşadığını öğrenmesi gerekmektedir. Artık eski düşünce tarzının yolunda kalmaz, şimdi yapması gereken Allah'ın düşüncesinin enginliğinde kendisinin de yol almasına izin vermelidir. Aynı şekilde olan bir diğer kişi de Aziz Petrus'dur. Onun Allah'ın Oğlu hakkında bazı düşünceleri vardır. Allah'ın nasıl hareket edeceğini bildiğini sanmaktadır. Oysa Allah onun sandığından farklıdır, bu nedenle Petrus'un onun hakkında farklı biçimde, tamamen farklı bir yoldan düşünmeyi öğrenmesi gerekir. Eğer en büyük peygamberlerden biri olan Yeremya, ve Havarilerin sesi olan Petrus kendi düşünce tarzlarını yenilemek zorunda kalmışlarsa, bizim de kim bilir ne kadar bunu yapmamız gerekecek! İnançla yaşamama izin veren deneyimler, Allah, insanlar ve Kilise yaşamım boyunca sürekli yenilenmeye devam etti ve hayat boyunca bu şekilde derinleşti.

Allah ile yeni düşünce şekli: Allah Kudretlidir, Büyüktür, Yücedir ve

herşeyin üstündedir. Ancak Hıristiyanlar olarak bizler biliyoruz ki, bu Allah insan olur ve güçsüzlüğün dibine kadar iner. Güçsüz bir Allah'a tekrar tekrar inanmalı ve katlanmalıyız. İnsanlar hakkındaki yeni düşünce: Kendimizi merkeze kondurmayı seviyoruz. Herhangi birşeyi ve herşeyi kendimizle ilişkilendirme eğilimindeyiz. Oysa bizim imanımız diğer kişiyi merkeze koymaktadır, bu diğer kişi herşeyin esas noktasıdır.

Başepiskopos, yaptığı yolculuklar sırasında –Yunanistan şimdi de Türkiye’de- çok sayıda sığınmacıyla karşılaştığını söyledi. İşte onlar tam olarak günümüzde merkezde olması gereken kişilere bir örnektirler. Papa Francis Dünya Göçmenler ve Sığınmacılar Günü Mesajında: “Her tür siyasi etkinlikte, her programda, her kilise çalışmasında biz her zaman kişiyi pekçok yönden maneviyat yönü de olmak üzere merkeze koymalıyız. Ve bu temel eşitliğin sağlanması gereği tüm insanları kapsmalıdır,” dedi.

Kilise hakkında yeni düşünce tarzı: Uzun bir süre, Kilisenin herşeyi bildiğini ve insanların yaşamları boyunca nereye gitmeleri gerektiği konusunda onlara rehberlik ettiğini düşünüyorduk. Kısa bir süre sonra Roma’da Episkoposlar Meclisi toplanacak. Papa Francis bizi yeni bir şekilde düşünmeye cesaretlendirmek istiyor. Çözümüne sadece birlikte çalışarak ulaşabiliriz. Bizler yalnızca söyleyecek sözü olan ve insanlara öneride bulunacak kişilerden değiliz, onlardan çok daha fazlasını öğrenebiliriz ve buna daha çok dikkat etmeliyiz. Başepiskopos vaazını dua için toplananları düşünce biçimlerini sürekli değiştirmeye ve kendilerini Rabbin sözüyle şekillendirilmesine, Rab ile buluşup onunla birlik olmaya açmalarını isteyerek son verdi.

Daha sonra San Palikarp’de bu özel konuklara, sayın Başepiskopos Dr. Stefan Heße ve Almanya’dan gelen heyete, bir kutlama yemeği verildi. Kendileri gördükleri misafirperverlik, iman zenginleştiren karşılama ve evrensel bir Kilise olmanın mükemmel deneyimini yaşattıkları için minnet duygularını ifade ettiler.

2

Azize Helena Kilisesi Bayramı

3 Eylül 2023 tarihinde Başepiskoposluk Azize Helena Kilisesi bayramını kutladı. Başepiskopos Martin Kmetec, OFMConv. Efkaristiya Ayinini kutladı. Cemaat sorumlusu Peder Ireneus ve diğer papazlar da ayin k u t l a m a s ı n ı gerçekleştirdiler.

Çok sayıda cemaat mensubu bu büyük kutlamada yer aldı. Başepiskopos Martin cemaati selamladı ve onlara sağlam imanları ve kilisenin çeşitli programlarına aktif katılımlarından ötürü memnuniyet duyduğunu belirtti.

Verdiği vaazında Azize Helena'nın mütevazı bir ailede bu topraklar üzerinde doğduğunu söyledi. "Daha sonra büyük ordu komutanı Constantius I Chlorus ile evlendi. Roma imparatoriçesi olduğunda, Constantius Chlorus politik sebeplerden ötürü onu boşadı. Helena ailesinden ve o zamana dek sevgi ve büyük bir düşkünlükle büyüttüğü oğlundan ayrıldı. Ama asla cesaretini yitirmedi ve mütevazı şekilde gölgede kaldı. Oğlu Constantine York'da 306 yılında imparator olduğunda, annesini imparatoriçe ilan etti ve ona saygın bir ad olan "Fausta" ünvanını verdi. Bu dünyanın ünvanları hiçbir zaman Helena'nın yüreğine dokunmadı; aksine yoksun insanlar için doğal bir yakınlık hissetti, bu yakın ilgi sadaka verme, yoksulların maddi vermeye yöneltti.

İhtiyaçlarını karşılama ve çok sayıda insanı hapsedenlerden, madenlerden ve sürgünden kurtarma biçiminde ortaya çıktı. Bu merhamet işleri, Helena'nın imanını okadar parlak ve bulaşıcı şekilde yansıtıyordu ki bunu oğlunun Hıristiyanlığa geçmesinde ve 313 senesinde Milano Fermanının resmen ilanında görüyoruz. Bu fermanla birlikte üçyüz yıl süren eziyetten sonra artık Hıristiyanlar

özgürce ibadet edebileceklerdi. Dini kutlamalara katıldığı, kalabalığa uyum sağlamak için mütevazı giyindiği ve açları yemeğe davet edip bizzat kendisi onlara hizmet ederek doyurduğu söylenir. İman, sevgi, sabır, alçakgönüllülük, cömertlik ve başkalarına adanma Azize Helena'nın yaşamının özellikleridir.

İmparatorluk ailesinde iki ölüme bağlı olarak büyük bir trajedi gerçekleşti. Bu nedenle, 326 senesinde Helena 78 yaşındayken İsa'nın darağacı olan Haçı bulma arzusuyla Filistin'deki kutsal yerlere tövbe hac yolculuğu yaptı. Helena büyük bir dini coşkuyla inancına tanıklık ediyor, hayır işleri yapıyor ve kutsal yerlerde ünlü bazilikalar inşa ettiriyordu. Kayaya oyulmuş İsa'nın mezarını bulur ve çok geçmeden Efendimizin Haçını da bulur.

Kurtuluşun aracı olan Kutsal Haç Azize Helena'nın hayatının merkezindeydi. Mesih'in Haçı günümüzde de ayin kutlamalarının merkezindedir. Pek çokları şöyle sorabilir: Siz Hıristiyanlar acaba neden işkence, acı simgesi, mağlubiyet ve başarısızlık simgesini kutluyorsunuz? Haçın tüm bunları ifade ettiği doğrudur. Ancak kurtuluşumuz için çarmıha gerilen kişi sayesinde bu aynı zamanda Allah'ın sevgisinin dünyanın tüm kötülükleri üzerindeki nihai zaferini de temsil eder. Bizim için de: kutsal haç hayatın merkezidir, çünkü kutsal haç kurtuluşumuzun aracıdır. Biz de tıpkı Azize Helena gibi buna inanıyor muyuz? Kutsal haçın bizim için yaşamın ve umudun sembolü olduğuna inanıyor muyuz? Azize Helena, Kutsal haçı bulmak için binlerce kilometre süren uzun bir inanç yolculuğu yaptı. Biz bu yolculuğa hazır mıyız?

İncil'de İsa'nın şu sözlerini işitiriz: “Biri benim ardından gelmek isterse, kendisini inkar etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.” Haç hayatımızın bir parçasıdır, acıların ve denemelerin sembolüdür. Bunu kabul etmek kolay değildir. Ancak sadece bu şekilde İsa Mesih'teki gerçek yaşamı, ebedi hayatı bulabiliriz.

Aziz Pavlus bize şöyle diyor: “Bu nedenle kardeşler, Allah'ın merhameti adına size yalvarıyorum, bedenlerinizi diri, kutsal ve Rabbi hoşnut eden kurbanlar olarak sunun. Bu sizin ruhani ibadetinizdir. Bu dünyanın yolunu takip etmeyin.” Aksine, aklınızı yenileyerek değişin ki Rabbin iyi, kabul edilen ve mükemmel arzusunun farkına varasınız.

Başepiskopos, yaşam tarzımızın hayatımızın kutsal bir kurban haline gelmesini sağlayacak şekilde olmasını sağlayalım dedi. Ama nasıl: Bu dünya gibi düşünmeyelim. Düşüncelerimiz ve yaşam tarzımız İsa Mesih'in öğretisine

göre yenilenmelidir. Bunun kolay olmadığını söyleyeceksiniz. Evet, kolay değil. Gerçekten kolay değil. Bu dünyanın düşüncelerini takip etmek daha kolaydır. Ama biz Mesih'e aitiz. O bize yardım edecek. O bize yardım ediyor. Bize bereket ve lütf bahşeder. Bizi asla terk etmez. Bu nedenle Azize Helena bize inancımızı ve haça olan sevgimizi nasıl yaşayacağımızı öğretsin. Bizim için şefaatsin.

Efkaristiya Ayininden sonra cemaatin hazırlayıp paylaştığı çeşitli yiyeceklerle kutlama sona erdi.

3

Prof. Hans-Jurgen Feulner Ve Avusturya'dan Gelen Öğrenci Grubu

16 Eylül 2023 Prof. Hans-Jurgen Feulner Aziz Yuhanna Katedralini ziyaret etti. Peder Pascal Robert, OFM ve Episkopos yardımcısı Peder Felianus Dogon, OFM, onları karşıladı. Peder Pascal Robert dünyanın bu bölgesindeki Kilisenin tarihi ve Kutsal Kitap'daki yeri hakkında konuştu ve Episkoposluk bölgesindeki bazı kilise çalışmalarından bahsetti.

Grubu karşılarken Peder Pascal Başepiskopos Martin'in kendisinin bizzat bu seçkin misafirleri karşılamayı çok istediğini ancak öncelikle yapılması gereken işleri nedeniyle orada olamadığını söyledi. *45 ilahiyat öğrencisinin bulunduğu grup dünyanın bu kesimindeki Hıristiyanların yaşamına büyük ilgi gösterdiler.* Peder Pascal, konuşmasında Türkiye'nin zengin bir Hıristiyan

mirasının beşiği olduğunu, İncil’de geçen yerlerin ilk Hıristiyan topluluğunu şekillendirdiğini ve Hıristiyan topluluğu için ilham kaynağı olmaya devam ettiğini söyledi. Efes’deki Meryemana Ulusal Tapınağı dünyanın her yerindeki her inanç, gelenek ve mezhepten insanlar için duanın, şifanın ve huzurun evi olmuştur. Burası şehitler ve havarilerin muhteşem tarihinin ülkesidir. Türkiye topraklarında İncil’in izleri, Eski Ahit’te geçen Ağrı Dağına kadar uzanır. Nuh Peygamber burada kadim bağların bir hatırlatıcısı olarak kuru toprak üzerine çıktı. İbrahim Peygamber, kalıntıları bugün Türkiye’de olan Harran’da yaşadı ve buradayken kendi topraklarından ayrılması gerektiğine dair Allah’ın çağrısını işitti.

Yeni Ahit’te havarilerin İşleri ve burada ortaya çıkan Hıristiyan topluluklara Mektuplar bölümlerinde günümüz Türkiye’deki yerler hakkında okumalarla karşılaşıyoruz. Efes (İzmir), Honaz (Colossae-Denizli) ve Galatya (Ankara-Eskişehir

bölgesi) Türkiye’de bulunan yerlerdir. Havari Pavlus Tarsus’da doğdu ve hizmet ettiği yerlerin büyük çoğunluğu Türkiye’de bulunmaktadır. Vahiy Kitabındaki yedi kiliseler yine buradadır: Ephesus (Efes), Smyrna (İzmir), Pergamos (Bergama), Thyatira (Akhisar), Sardis (Sart-Manisa), Philadelphia (Alaşehir-Manisa) ve Laodicea (Denizli). İlk kez göze çarpan Hıristiyan kilise ve “Hıristiyan” kelimesi günümüzde yine Türkiye’de Antakya’da İsa’nın takipçileri için kullanılmıştır.

70 yılında Kudüs’ün düşüşüyle, burası Hıristiyanlığın gelişmesi açısından merkezi yer olarak kabul görmüştür. MS 325 ve MS 787 yılları arasında yapılan ilk yedi Ekümenik Konsil ve bunlarla ilgili tartışmalar, hem Ortodoks hem de Katolik inanç ve uygulamalarını şekillendirmede önemli bir rol oynadı. Bu konsillerin tümü günümüz Türkiye’deki dört şehirde

yapıldı ve bu dört kentin adını aldı: İznik, Konstantinapol, Efes ve Kadıköy. Kapadokya, dikkat çekici bir coğrafyada yer alan mağaralara ve yer altına oyulmuş olan manastırlar, kiliseler ve sığınma yerleriyle büyük bir Hıristiyan merkeziydi. Ancak bu zengin tarih aynı zamanda bunların günümüz Türk toplumuna bıraktığı mirasın ne olduğu sorusunu da gündeme getiriyor. Türklerin Hıristiyan olsun olmasın pekçoğu ülkelerinin derin Hıristiyan ve İncil tarihi hakkında hiçbir fikre sahip değiller. Bu çok talihsiz bir durum, çünkü kişinin köklerine dokunmaması bir parçanızı kaybetme anlamına gelir.

Tarih boyunca Kilisenin önceliği yerel Hıristiyan topluluğunu ilk kilise geleneğinde besleyip güçlendirirken zengin manevi mirasını nasıl koruyup muhafaza edeceği olmuştur. Küçük bir topluluk olmasına ve pekçok zorluklara, zulümlere ve baskılara mağruz kalmasına rağmen kilise İncil ruhunu korumuş ve korkusuz bir şekilde İsa'ya olan inancını muhafaza etmiştir. Ayrıca Kilise, bu ülkedeki Hıristiyan varlığının geleceği için Kilisenin süregiden ilhamı olan gerçek kimliğini de korumaya çalışarak İsa'nın misyonuna devam ediyor. Sonuç olarak, yıllar geçtikçe İsa'yı arayan insan sayısının artmasıyla geliyoruz, katekümenler çoğalıyorlar. Kilise, kendisine inanan herkese yaşamın doluluğunu veren ve Hıristiyanlığın sevgi ve barış içinde bir arada yaşama değerlerine tanıklık ederek mesaj veren İsa Mesih'in Müjdesini duyurmaya tutkuyla adanmıştır.

Müslüman ve Ortodoks cemaatlerle ilişkiler hakkındaki soruyu Peder Pascal yanıtlarken her iki toplulukla da mükemmel ilişkiler içinde olduklarını söyledi. Ortodokslar ve diğer farklı imanlılar Katolik Kilisesinin dini törenlerine özel günlerde katılıyorlar. Her sene birlik haftasında farklı kiliselerde dua toplantıları düzenlenmektedir. Kısa bir süre önce Ortodokslar, Fransisken ibadet yeri olan Santa Maria Kilisesinin kendileri tarafından kullanılması için ricada bulundular ve karşılıklı diyalog sonucunda bu ricaları kabul edildi. Benzer şekilde Kilise diyaloga ve her tür imanlı topluluğuyla birlikte çalışmaya değer verir. Bu dünyayı herkes için insani bir yer haline getirmek herkesin ortak sorumluluğudur. Hepimiz Allah tarafından O'nun güzel yarattıklarını gözetmek ve tüm yarattıklarının iyilik ve huzurunu temin etmek sorumluluğuna çağrıldık.

Son olarak Prof. Hans-Jurgen Feulner grubu adına kendilerini sıcak bir şekilde karşıladıkları, onları Evrensel Kilisenin iman geleneği ve yüreklerinde değer verdikleri bu topraklar hakkında aydınlattıkları için minnet duyduğunu

ifade etti. Ayrıca Başepiskopos Martin'e, havariler ve iman şehitleriyle kutsal kılınan bu yerde bulunup hizmet eden tüm din adamlarına iyilik dileklerini sundu.

4 *Litvenya'dan Gelen Dört Episkopos Kırk Papaz Grubunun İzmir Ziyaretleri*

Episkopos Lionginas, S.J. İzmir Başepiskoposluğunu geçen yıl Teotokos Bayramında ziyaret etmişti. Ziyareti öyle ilham verici, iman zenginleştiriciydi ki buraya tekrar gelip Kutsal Kitap'da sözü geçen yerlerde daha fazla zaman geçirmeye karar verdi. Bu kez üç episkopos ve kırk papazı da motive edip kendisine eşlik etmeleri için yanında getirdi.

21 Eylül 2023 tarihinde havari ve İncilci Aziz Matta bayramında Aziz Yuhanna Katedralini ziyaret edip Efkaristiya ayini yaptılar. Yurt dışında olması nedeniyle Başepiskopos Martin Kmetec'in yokluğunda Peder Felianus Dogon, OFM ve Peder Pascal Robert, OFM onları karşıladı. Litvenyalı episkopos ayin sırasında vergi tahsildarı olan Matta'nın çağrısı hakkında konuştu. Episkopos Matta'nın çağrısının bir inanç ve sürekli devam eden bir dönüşüm yolculuğu olduğunu, takipçinin her gün İsa'ya evet demek zorunda kalıp böylece İsa'nın sevgi, iman ve kurtarıcı yollarında ilerleme yolculuğu yaptığını söyledi. İsa bizi fiziksel, ruhsal, manevi ve sosyal konumumuzdan alıp kendi hayatına

çeker ve sonra onun hayat öğretisi ve dokunuşu Petrus, Matta ve diğerlerinin geçmişteki yaşamlarını, yaptıklarını, herşeyi terk edip İsa'nın ardından gittikleri gibi bizi de değiştirir. Onlar dünyada iyi ve anlamlı bir yaşamı takip etmek isteyen tüm insanlara ilham kaynağı oldular. Gerçek sevgi Allah'ın Krallığı için canını vermeye hazır olan Efendi gibi geride hiçbir şeyi bırakmaz.

Ayinden sonra, Peder Pascal Türkiye'deki Hıristiyan varlığına ilişkin paylaşımında bulundu. Nerde olursak olalım hayatımızda, ilişkilerimizde ve yoksullara ve ihtiyaç içindeki kardeşlerimizin hizmetindeyken İsa var olsun. Allah'ın bize zengin Hıristiyan mirasının beşiği olan Türkiye'de yaşayıp hizmet etme lütfunu bahsettiği için kendimizi ayrıcalıklı hissedip şükrediyoruz. Kutsal İncil'in önemli bir kısmı, Allah'ın esinlenmiş Sözü burada yazılıp duyuldu ve tüm dünyada Mesih'in takipçileri için daimi ilham kaynağı olmaya devam ediyor.

Türkiye Kilisesinin temeli, Havariler tarafından aktarılan İsa'nın yaşamı ve öğretisini benimseyen ve imanlarını Şehitlerin imanı ile besleyen ilk Hıristiyanların yaşamıydı. Her nesil ve tüm zamanlar için, Hıristiyan inancının ekümenikkonsiller aracılığıyla şekillendiği yer burasıdır. *Dünyanın her yerinden milyonlarca kişiyi Türkiye'ye ziyaret etmeye çeken işte bu Hıristiyan mirasıdır; bazıları sadece turist olarak gelselerde pek çoğu içlerinde ilk Hıristiyanların sahip oldukları havari ruhu ve coşkuyu yenilemek ve canlandırmak için hacı olarak buraya gelmektedir.* Kilisenin misyonu Hıristiyan mirasını korumak ve yeniden canlanmış bir ruhla imanın tohumlarını yaymaya devam etmektir. Bu küçük tohumların, minik topluluğumuzun yaşamında filizlenip pek çok insan için İncil neşesi ve huzuruna kaynak olacak bir ağaca dönüşmesini ümit ediyoruz.

Episkoposluğumuz insanların ruhani ve diğer tüm ihtiyaçlarını karşılamak için özveriyle çalışmalar yapıyor. Kutsal Kitap ve Dini Eğitim meteryallerinin yerel dilde edinilebilir olması için büyük çaba gösterilmektedir. Papazlar, Adanmışlar ve Katekistler (Eğitmenler) İsa Mesih ve öğretisi hakkında bilgi almak isteyen kişilere yardımcı olmak için hazırlar. Kilise, ayırım gözetmeksizin onurlu bir yaşamı temin eden bir hayır kurumu olarak insanlığın hizmetindedir.

5 Papazların Ve Adanmışların Başepiskopos İle Toplantısı

28 Eylül 2023 tarihinde, Başepiskopos Martin Kmetec, OFMConv., Papazlar ve Adanmışlar toplantısına başkanlık etti. Toplantı Efkaristiya Ayiniyle başladı. Peygamber Hagay'dan bahseden Kutsal Kitap metnine dikkat çeken Episkopos, vaazında ilk Yahudilerin Tapınağı yeniden inşa etmek için Babil'den dönerken, durumu gördüklerinde hayal kırıklığına uğradıkları zaman Peygamber Hagay'ın Allah tarafından gönderildiğini söyledi.

“Hagay ve Zekeriya peygamberler onları yeniden yüreklendirip MÖ. 520 senesinde Tapınağın inşasının başlaması için vali Zerubabel ve Baş Rahip Joshua'yı teşvik ettiler. Bu kitap tamamen “tamir etme” ile ilgilidir. İnsanlar

Tapınağın bolluk zamanında tamir edileceğini düşünür, bu yüzden Davut soyundan olanlar odak noktası haline gelir. Oysa, Rabbin mesajı çok açıktır. O halkının Tapınağını inşa etmesini istiyor, ama insanlar başka şey düşünüyor, 16 yıl önce temelleri atılmış olmasına rağmen yeniden inşaata başlama zamanının daha gelmediğini düşünürler. Onların başka öncelikleri bulunmaktadır.” Başepiskoposumuz Rabbin bugün bize de aynı şekilde Tapınağını inşa etme görevini verdiğini söyledi. *“Ancak Rabbin Evini, Rabbin Ailesini, Rabbin dünyasını inşa etme görevini, bunu ilk olarak Rabbin tapınağını yüreklerimizde inşa etmedikçe yerine getiremeyiz.* Devamlı olarak

yüreklerimizi tazelemeli, hayatımızda Rabbe bağlı olarak yaşamalıyız ki işte tam o zaman Allah'ın bakış açısını görüp bu dünyayı imanımız, inancımız ve Allah'ın Krallığının değerleri temeli üstünde yaşayıp çalışarak kurabiliriz.

Peder İgor, toplantı başlamak üzereyken Kutsal Ruh'u dinleme ve

ona itaat etme hakkında konuştu. Peder Alessandro OP, 2024 Efkaristiya Kongresine hazırlık için yakın zaman önce yapılan toplantıya katıldığını söyledi. Peder Pascal Robert, OFM, Başepiskoposluğumuzun Türkiye’deki Kilise hakkında derin bilgi almak isteyenlere yönelik projenin taslağını sundu: geçmiş, şimdi ve gelecek (detaylar aşağıdadır) ve Peder Felianus 2023-2024 (detaylar aşağıdadır) Katekümenler için Episkoposluk programlarını paylaştı. Toplantı Peder Dariuz Stanislaw Bialkowakion’nın memleketi İtalya’ya dönen Peder Ugo’nun yerine Başepiskoposluk Konsiline seçilmesiyle sona erdi.

A. “VAFTİZ EDİLDİ VE DÜNYANIN YAŞAMI İÇİN GÖNDERİLDİ” (MT 28,16-20).

Peder İgor Barbini O.P.

Matta İncil’indeki (28,16-20) okuma metni önemlidir “*adımların için lamba, yoluna ışık*” (Mzr. 119, 105). Müjdeyi tüm kadın ve erkekeler, her yerde ve her zaman duyurma görevini İsa’dan alan öğrenci grubu son derece küçük ve derinden yaralanmış bir gruptur. Onlardan birinin aralarında bulunmamasıyla oniki yerine şimdi onbir kişi kalmıştır. Haç saatinde Efendileri İsa’yı terk ettikleri için ona ihanet ettiklerinin farkındadırlar ama Celile’ye dönme çağrısını kabul ederler. Olağan ayrılmalara rağmen bizim topluluğumuz da kendisini benzer koşullarda bulmaktadır. Biz de Rab İsa’ya sadık kalmadık, dünyanın her gün bize sunduğu başka ilahları takip etmeyi seçmekle ona ihanet ettik. Biz de sayıca az olduğumuzdan “azınlık” durumundayız ve bununla başa çıkmakla uğraşıyoruz. Ancak azınlık olmak İncil ile tutarlılık yoluyla temel ve ölçülü araçları kullanarak, Kiliseye ve dünyaya gönüllü hizmet edilirse bu misyonerlik gücünü canlandırmak için bir fırsat olabilir. Efendimiz İsa’nın son sözleri bizi destekliyor, rahatlatıyor ve cesaret veriyor: “*İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim*” (Mt. 28,20).

Var olmaya devam ediyor: Sözünün gücünde, Efkaristiya’da, imanlıların yüreklerinde, imanlılar topluluğunda, dünyamızın bir kenara ittiği yoksullar arasında, en düşük seviyedeki insanlarla var oluyor. Kilise şu sözlerle Rabbin açıkladığı emirden hareket eder: “*Gidin, tüm insanları Peder Oğul ve Kutsal Ruh adına vaftiz ederek imanlılar arasına katın, size yapmanızı emrettiğim her şeyi yerine getirsinler diye onlara da öğretin.*” Kilisenin gerçek misyonu bu eylemlerde bulunur. Ve bu bazı “özel” kişileri değil tüm vaftiz olanları ilgilendirir, misyon uzmanları diye bir şey yok, kendimizi “daimi misyon

durumu” halinde tutmalıyız, (EG 25) papazlar, laikler, katekistler ve eğitimciler, kilise çalışanları, diyakonlar ve imanlılar. “Her erkek ve her kadın misyonunun ta kendisidir ve işte bu yüzden onların dünyada yaşama nedeni budur” (EG 273).

Dışarı açılmak Kilisenin özünü oluşturur, çünkü Kilise insanlığın içindedir ve insanlık sadece kısmen Kilsededir. Kişinin kendi dışına açılması, kendi dünyasının dışına çıkması, kendi vizyonunun dışındakilerle olması İsa’nın misyoner öğrencisinin tarzıdır. Ancak öncelikle İsa’nın öğrencileri değilsek, gerçek misyonerler olamayacağımızı unutmamız gerekir. İnançımızı, Mesih ile kişisel karşılaşmamızı “anlatma” yeteneği ve arzusu Mesih ile deneyimlenen karşılaşmadan gelir. Hıristiyan olmak, Kutsal Ruh’a ve onun bize önerdiklerine karşı uysal olmayı öğrenmek anlamına gelir.

Bunu Kilise için tekrarlanan Pentekost zamanı diye adlandırabiliriz. Bu Sinod zamanıdır, çok fazla endişe yaratacak olan Medyanın değil, Papa ve episkoposlar tarafından arzu edilen gerçek Sinod zamanı. Aslında Sinod bir meclis değildir, [...] fikirlerden oluşan bir anket de değildir; Sinodun özü kilisedir ve en baş kahramanı da Kutsal Ruh’tur.

Papa Francis şöyle diyor: “Eğer Ruh yok ise Sinod diye bir şey de olmaz. [...] Sinod bize dinleyen Kilise olabilme fırsatını sunar. İbadet ederken, dua ederken Ruh’u dinleyin. [...] Bu Sinod’da Ruh var olsun! Kutsal Ruh, bizim düşüncelerimizin ve kişisel zevklerimizimizin olduğu noktaya değil Rabbin istediği yere bizi yöneltendir. Öncelikle Kutsal Babamızın resmi Kilise öğretisindeki üç düşünceden yola çıkarak papazlar meclisinin yasalaşan ruhani yönünün derinlerine ineceğim.

► **BİRİNCİSİ**, Papa Francis’in sözlerine göre ve benim de hatırlattığım gibi, Sinod Kutsal Ruh’u dinlemektir. Sinodda diğer toplantılarda olduğu gibi sadece birbirimizi dinlemeyiz. Tabiki karşılıklı dinleme esastır, ancak tüm katılımcılarda Kutsal Ruh’un varlığına iman eylemini gerektirir, zira her biri vaftiz ve kuvvetlendirme gizemleriyle birlikte Kutsal Ruh ile meshedilmişlerdir.

Francis 17 Ekim 2015 tarihindeki Episkoposlar Toplantısının 50. Yıl dönümünde yaptığı ünlü konuşmasından bu yana aynı konudan bahsetmektedir; “dinleyen Kilise” olarak adlandırdığı şeyin ilk kez ana hatlarıyla çehresini çiziyordu: “İmanlı kişiler, piskoposluk koleji, Roma episkoposu: her biri diğerini dinlemekte ve hepsi bu şekilde “Kiliselere ne dediğini” (Vah. 2,7) anlamak için “Kutsal Ruh”, “Gerçeğin Ruhunu” (Yuhn. 14,17) dinlemekteler.

Temel bir soru bizi zorluyor ve yol gösteriyor: Kilisenin kendisine

verilen misyona uygun olarak bugün ulaştığı İncil'i farklı düzeylerde (yerelden evrensel) duyurmasına olanak sağlayan “birlikte yürüme” nasıl olur ve hangi adımları atmaktadır? Ruh bizi sinodal bir Kilise olarak büyümeye mi davet ediyor? Bu soruyu birlikte irdelemek için, “tıpkı rüzgar gibi istediği yere esen, sesini duyduğunuz ama nereden geldiğini ya da nereye gittiğini bilemediğiniz (Yuh. 3:8) Kutsal Ruh'u dinlemek gerekir, sürprizlere açık olmak hiç şüphesiz bizi bu yol için hazır hale getirecek (n. 2).

► **İKİNCİ OLARAK**, Sinod Ruh'a itaat etmektir. Biz bu seviyede Papa'nın ısrarla üzerinde durduğu Kilisenin “tarzı” olan sinod ile günümüzdeki demokratik ve politik sistemlerin özelliği olan parlamenter meclisler arasındaki farklılığın ne demek olduğunu tüm derinliğiyle anlayabiliriz. Sinod, karşıt gruplar olmasa bile alternatifler arasında bir uzlaşma arayışı değildir. Sinod'da kazanan ya da kaybeden yoktur, (en azından olmamalı) çünkü hakim olan çoğunluğun iradesi değil, toplum anlayışı aracılığıyla Kutsal Ruh'un fark etmemizi sağladığı Rabbin arzusudur. Sinodal yol aracılığıyla Kilise'ye ilahi anayasasını bozacak yeniliklerin getirileceği korkusuyla karşı karşıya kalındığında, Kutsal Ruh'a olan bu itaatin altını çizmek gerekir. Dördüncü İncil'e göre, bu İsa'nın sözlerini aşmayı amaçlamayan, aksine her zaman ve her yerde Kilisenin onu hatırlamasına ve anlamasına izin veren (bkz. Yuh. 14,26) Mesih'e şahitlik eden (bkz. Yuh. 15,26) ve bunu dünyaya duyuran (bkz. Yuh. 16.13-14) “gerçeğin Ruh'udur” (Yuh. 14:17). Şayet Sinod Ruh'a teslim olursa, bu Kiliseyi Mesih'den ve onun Sözünden uzaklaştırmaz aksine onu İncil'in yollarına geri getirir.

► **ÜÇÜNCÜSÜ VE SON OLARAK**, Sinod Ruh'un bir çağrısıdır. Bu gerçekte diğer ikisinden önce gelen bir husustur çünkü onların vazgeçilmez şartıdır. Ruh'u dinlemek ve Ruh'a itaat etmek sadece en eski kadim duada özetlenen ilk şekli olan Efkariştiya ayininde ekmek ve şarabın kutsanması sırasında Ruh'a edilen dua aracılığıyla mümkündür: “Gel Kutsal Ruh” (Veni, Sancte Spiritus). Bunu tekrar Papa Francis ile bağdaştırsak: «Sinodal yaşamın ((Rabbin halkı olarak birlikte yolculuk etmek anlamına geliyor) önkoşulu ve gereği Kutsal Ruh'un gelişidir» (Almanya'da yolculuk etmekte olan Rabbin Halkına Mektup, 29 Haziran, 2018,3)

Bu bağlamda, şu anın zorluklarından biri, her sinodal toplantının yapısal olarak duaya dayalı ve ayinle ilgili “iklimini” yeniden keşfetmek olabilir; çok eski zamanlarda Sinoda “Veni Creator” ilahisi

söylenerek başlanırdı; adeta Sinod kutlanırken ilk ve en önemli olarak yapılan şey Kutsal Ruh'un dizlerinin dibinde gerçekleştirilmekteydi.

Sinodun ne olduğunu bizlere öğreten Kutsal Babamızın sözleriyle bu duanın başlangıç sözleri tamamen uyumludur, ben de bu aracılıkla aynı şekilde tamamlamak istiyorum: «Bizler bugün senin huzurundayız, Kutsal Ruh. Hepimiz senin adınla toplandık. Gel bize, yardımcımız ol, yüreklerimize in. bize ne yapmamız gerektiğini öğret, hepimizin takip edeceği yolu bizlere göster [...]».

B.TÜRKİYE'NİN DİNİ VE KÜLTÜREL ŞARTLARINDA ÇALIŞMA HAFTASI

Başepiskopos Martin bazı papazlarla yaptığı resmi olmayan sohbette dünyanın çeşitli yerlerinde yaptığı çeşitli toplantılar sırasında piskoposların, papazların ve pastoral çalışmaların Türkiye'nin İncil, Tarih ve İlahi önemi konusuna gösterdikleri ilgi karşısında hayrate düştüğü düşüncesini paylaştı. Türkiye'deki Kilisenin yaşamı ile Dünü, Bugünü ve Geleceği hakkında derin bilgi arayışında olan gittikçe artan sayıda grupların İzmir'e akın ettiklerine şahit oluyoruz. Bu tür gruplar için tarihi Hıristiyan mirasını ziyaret etmek sadece turizm anlamı taşıyor, aynı zamanda günümüze dek ilk Kilisenin nasıl yaşadığını ve sahip olduğu ruhu hissetmek, o zaman olduğu gibi

- Hıristiyan mirasının farkındalığı,
- Havarilerin ve Şehitlerin üzerine inşa edilen inancın derinleştirilmesi,
- İlk Kilise ruhunun yeniden canlandırılması,
- İncil'in müjdelenmesi için candan bağlılık,
- İncil'in Sevgi, Merhamet, Adalet ve Barış değerlerine şahitlik,

Yetişkinlerin öğrenmesine dayanan bu program, katılımcıların inanç yönünden bilgilendirilmeleri aşamasına aktif olarak katılabilecekleri canlı bir program olacaktır. Eylem yansıtma sürecinde uzmanlar davet edilip paylaşımda bulunacaklar.

bugünde hayatımızı nasıl şekillendirip değiştirdiğini görmek en önemli hayat tecrübesidir. Bu nedenle Başepiskopos, ilgilenebilecek kişiler için düşündürücü ve manevi deneyimler yaşamalarına yardımcı olacak araştırma yapılmasını önerdi. Dolayısıyla, böyle bir programın amacı şöyle olacaktır:

İlk Kilisenin dikkat çeken özelliklerini vurgulayarak Hıristiyanlığın İncil ve Tarihi kökenlerine inilecek. Havariler ve Şehitlerin attığı temel üzerine kurulu Kilise.

Bu konu kapsamında, yerel kilisenin, Havarilerin ve Şehitlerin anılarını imanlıların bağlılığı ve imanın derinleştirilmesine ilham olsun diye nasıl sahip çıkarak değer verdiklerini ve yaşattıklarını araştırıyoruz. Meryem Ana ve Kilise. Meryem Ana, anneliğin ilhamı. Meryem Ana Evi nasıl bir dua ve huzur yeri kaynağıdır.

Aziz Pavlus: Hayatı ve Misyonu. Her yerel kilise Aziz Pavlus'un kilise toplulukları kurmak adına yaptığı Misyonerlik seyahatlerinden ilham alır.

Kilisenin Hayatı ve Misyonunda Konsillerin ve Sinodların Rolü. Bu topraklar üzerinde Kiisenin inanç ve doktrinlerine şekil veren ilk kent Konsilleri ve Kilise meclis toplantıları gerçekleşti. Kilise kurumları içinde, Kilise nasıl diyalog aşamalarını sürdürür.

- Günümüzde Misyonun Durumu
- Kendi kendine İncil öğrenme
- Adalet / Barış
- Dinlerarası ve ekümenik diyalog
- Ekoloji.
- Kursun birkaç günü kimi İncil mekanlarında gerçekleştirilecek olan HACILIK için ayrılacak.

C. KATEKÜMEN YETİŞTİRME KURSU: 2023 - 2024

Peder Felianus Dogon OFM, gruba Episkoposluğumuzda yapılacak olan Katekist ve Katekümenlerin yetiştirilmeleri hakkında bilgi verdi. Yeni yetiştirme yılının **1 Ekim 2023**'de başlayacağını ve Episkopos Martin Kmetec'in OFMConv., tüm katekist ve katekümenlerin katılacağı Efakarsitiya Ayini kutlayacağını söyledi. Peder Felianus Oryantasyon programında bir konuşma yaparak "İsa'nın öğrencisinin Hıristiyan olarak yetiştirilmesi" fikrinin önemi üzerinde açıklayıcı konuşma yapacak.

İsa'nın kendisi bizzat havarilerinin yetiştirilmesine yoğun ilgi gösterdi, havariler ona gittiği her yerde eşlik etti ve onun öğretilerine, şifa dağıtmasına ve insanlara hayat veren karşılaşmalarına tanık oldular. Şifa bulup kendilerini İsa'ya adayın her şeyi bırakıp onun peşinden giden öğrenciler de vardı. İsa'nın öğretisi sevgi, merhamet, doğruluk ve barış üzerine kurulu insancıl bir toplum inşa etmeye yardım eder. *Peder Felianus, Katekümenlerden bunun akademik bir kurs değil hayat boyu devam edecek olan bir yaşam yolculuğu olduğunu anlamaları gerektiğini söyledi.* Onları hazırlamak için Katekistlerle toplantılar yaptıklarını ve oturumlar sırasında karşılaştıkları sorular üzerinde tartıştıklarını söyledi. Bölge papazlarından ortak bir program yürütecekleri için kendi bölgelerindeki Katekümenlerin katılacakları ruhani çalışmalar yapmalarını rica etti.

Peder Felianus, katekümenlerin onların ruhani yolculuklarını takip edecek, kişisel problemlerini paylaşabilecek ve onlara manevi danışmanlık edecek bir rehberleri olması gerektiğini söyledi.

6

Meleklerin Hanımı Portiuncula'daki Meryem'in Bayramı

2 Ağustos günü Fransisken ailesinin kurulduğu ev olan Assisi'deki **küçük şapelin (Portiuncula)** bayramı olması nedeniyle tüm Fransiskenler için çok önemli bir gündür. Bu nedenle Fransisken rahipler topluluğu, Efkaristiya Kutlamasını gerçekleştiren Başepiskopos Martin'in varlığıyla kutsandı.

Başepiskopos verdiği vaazda 1206 yılında aziz Fransua'nın hayatının amacının ne olduğunu sorguladığı sıkıntılı bir süreç yaşadığını ve Asissi'nin dış duvarları dışında kalan San Damiano Kilisesinde dua ettiğini söyledi. Burada Rabbin kendisine “*Fransua, gördüğün gibi harabeye dönmekte olan kilisemi onar*” diyen sözlerini işitir. Fransua bu sözün gerçek anlamına göre hareket edip o bölgede ne kadar terk edilmiş kilise varsa taş üstüne taş koyarak tamirat işine girişir. Bunlardan biri de portiuncula adı verilen Assisi'nin dışında, vadide bulunan Benedik şapeliydi. Kelime anlamı “küçük yer” olan Portiuncula yerinin küçük olmasından dolayı bu şekilde anılıyordu. Kilisenin resmi adıyla **“Meleklerin Kraliçesi Hanımımız”**dı.

1209 yılında yeni bir ilahiyat sınıfı kurma arzusuyla Fransua ve ilk kardeşleri Papa III. Innocent'ı ziyaretinden geri dönerken portiunculadamola verdiler. Ölümünün yaklaştığını hissettiğinde Fransua'nın götürülmek istediği yer burasıydı. “... yukarıda söz edildiği gibi gerçeğin yolunu mükemmel şekilde ilk kez kavradığı yerde ruhunu Rabbe teslim etmek istedi... çok özlediği bu yerde bir kaç gün dinlendikten sonra ölümünün

çok yakın olduğunu hissetti, kardeşlerinden yakın olduğu ikisini yanına çağırdı ve onlara yaklaşan ölümüne ya da yaklaşan yeni hayatına sevinerek yüksek sesle neşeli bir ruh haliyle Rabbe Övgü ilahilerini söylemelerini istedi.”

Başepiskopos, günümüzde minik Portiuncula şapelinin büyük bir bazilika içinde korunduğunu söyledi. Ama bu çok dikkat çekicidir çünkü büyük Bazilika içinde yürürken bu minicik şapelle karşılaşırız, bu da bize her zaman Aziz Fransua'nın kendi gerçek varlığını Rab'de bulunduğunu hatırlatır ve daima da hatırlatacaktır. Hakikaten bu bizim Meryem Ana'nın Rabbin Sözü'nü, yüreğinde İsa'yı kabul edip onun canlı sunağı haline dönüşüp İsa'yı yüreğinde taşıyarak tüm dünyaya nazik sözleriyle ve

yaşam veren hareketleriyle dünyaya nasıl gösterdiğini öğreten bir derstir. Aziz Fransua'dan da hayattaki gerçek sevincin Rabbin alçak gönüllü hizmetkarları olarak kalmak olduğunu öğrenelim.

